

Hørings svar til integrationsindsats

København 7. maj 2011

Vi har i BUPL Hovedstaden læst forslaget til integrationsindsatsen for Københavns Kommune og har bemærkninger til følgende tiltag:

Tidlig indsats (bilag 2)

BUPL Hovedstaden stiller sig som udgangspunkt positiv overfor forslaget om tidlig indsats. Det er helt essentielt at integrationsindsatsen starter allerede i vuggestuerne, og det er derfor meget kærkomment med en prioritering af både kompetenceudvikling og specielt sociale/sproglige normeringer, der sikrer bedre normering og faglige redskaber til de institutioner med særligt store udfordringer på dette område.

Det tværfaglige samarbejde er også et positivt tiltag, og det er her særdeles vigtigt, at pædagogernes faglige vurderinger vægtes meget højt for at sikre et ligeværdigt samarbejde mellem faggrupperne.

Sprogvurderinger (bilag 3)

BUPL Hovedstaden mener det er positivt, at det nu beror på en pædagogisk faglig vurdering, hvem der har behov for sprogvurdering. Vi stiller os dog undrende over, at man ser det som en nødvendighed at udarbejde måltal for, hvor mange børn, der ud fra en estimeret beregning skal sprogvurderes i den enkelte institution. Herved pålægges pædagogerne at skulle leve op til et bestemt antal sprogvurderinger og fratages derved reelt retten til selv at vurdere, hvor mange børn der har behov for at blive sprogvurderet. Indførelsen af måltal italesættes som en hjælp til pædagogerne, men kan snarere ses som en unødvendig kontrolfunktion, der indikerer, at man alligevel ikke stoler på den pædagogiske vurdering. Idet institutionerne skal sprogvurdere mindst det antal børn, det statistisk estimerede måltal viser, risikeres det, at børn uden et reelt behov skal sprogvurderes. Det er spild af ressourcer og sætter pædagogens faglige dømmekraft ud af spil.

I måltalsberegningen måles børnene på forældrenes uddannelsesniveau og indkomst – ikke på deres faktiske sproglige formåen, hvilket i vores optik er en uheldig stigmatiseringstendens. I forlængelse af dette stiller BUPL Hovedstaden sig også kritisk overfor indførelsen af en task force, der skal vurdere hvorvidt institutionerne laver nok sprogvurderinger i forhold til måltallene. Vi mener, det er vigtigt med dialog og opfølgning på de problematikker der opleves i institutionerne, samt at have fokus på efteruddannelse af pædagogerne – men dette bør ske ud fra et princip om frivillighed og ud fra anerkendelse af de pædagogiske vurderinger, og ikke som en 'straf' for ikke at leve op til de af forvaltningen fastsatte måltal.

BUPL Hovedstaden foreslår derfor at de mange ressourcer til udarbejdelse af måltal og diverse kontrolfunktioner i form af task force etc. bruges til det faktiske pædagogiske arbejde med børnene i institutionerne.

Vi kan derudover være bekymret for, om de udmeldte timer modsvarer det faktiske forbrug i lyset af den meget omfangsrige opgave, der stilles med sprogvurderinger og opfølgning –

tildelingen af midler til sprogindsatsen bør løbende evalueres og justeres på baggrund af erfaringer i institutionerne.

Sprogpladser (Bilag 4a)

BUPL Hovedstaden er positivt indstillede overfor forslaget om sprogpladser i daginstitutioner. Det er vigtigt at tildeling af pladser sker gennem frivillighed og rådgivning af familien for at sikre et så godt fundament for forældresamarbejdet som muligt – det er helt essentielt, at forældrenes ønsker anerkendes fuldt ud og at barnet får tildelt en institutionsplads i lokalområdet. Det er desuden meget essentielt at institutionslederne bliver inddraget i udvælgelsen af sprogpladsinstitutioner og fastsættelsen af antallet af pladser.

Sprog- og rådgivningscenter samt behovsbaseret Københavnermodel (Bilag 5 og 6)

BUPL Hovedstaden stiller sig som udgangspunkt kritisk overfor fordelingen af tosprogede børn til skoler med en høj andel af etnisk danske børn. Det, at børn har mulighed for at gå i skole i sit lokale nærmiljø har stor positiv betydning for både børnenes kammeratskabsrelationer og forældrenes engagement i deres barns skoleliv. Selvom ordningen som udgangspunkt er baseret på frivillighed, mener vi at denne frivillighed bliver meget udfordret i form af det massive pres, der gennem intensiv rådgivning lægges på forældrene for at vælge en anden skole end den lokale. Dette forhold betyder, at det bliver meget svært for forældre at afvise det tilbud, der italesættes som det bedste for deres barn – uagtet hvad de selv mener. Derfor er ordningen en form for frivillig tvang, eller overformynderi, der giver et meget dårligt grundlag for samarbejdet mellem forældre og skole.

Evalueringsrapport af den såkaldte albertslundmodel, hvor sprogligt svage børn fordeles til skoler med lav andel af tosprogede elever viser, at dette ikke har nogen effekt på børnenes faglige resultater – forskellen mellem tosprogede og enkeltsprogede børns eksamensresultater forbliver uændret. Det handler i langt højere grad om at styrke lærernes kompetencer i at undervise tosprogede børn.

BUPL Hovedstaden mener derfor, at man som udgangspunkt i langt højere grad bør støtte børnene, der hvor de er, og tilføre de daginstitutioner og skoler med en høj andel af tosprogede børn massiv støtte til at løfte udfordringerne.

Bilag:

http://pca.albertslund.dk/~media/Institutioner/PCA/PCA_filer/2010/Evaluering%20af%20undervisning%20af%20tosprogede%20elever_%20september%202010_endelig%20version%20%202.ashx

<http://www.ucc.dk/omucc/aktuelt/nyheder/139171.html>

<http://didak.ucc.dk/videncentre/uc2/publikationer/nyhedsbreve/nr.1januar2011/127888.html>

Med venlig hilsen

Henriette Brockdorff,
Formand for BUPL Hovedstaden